

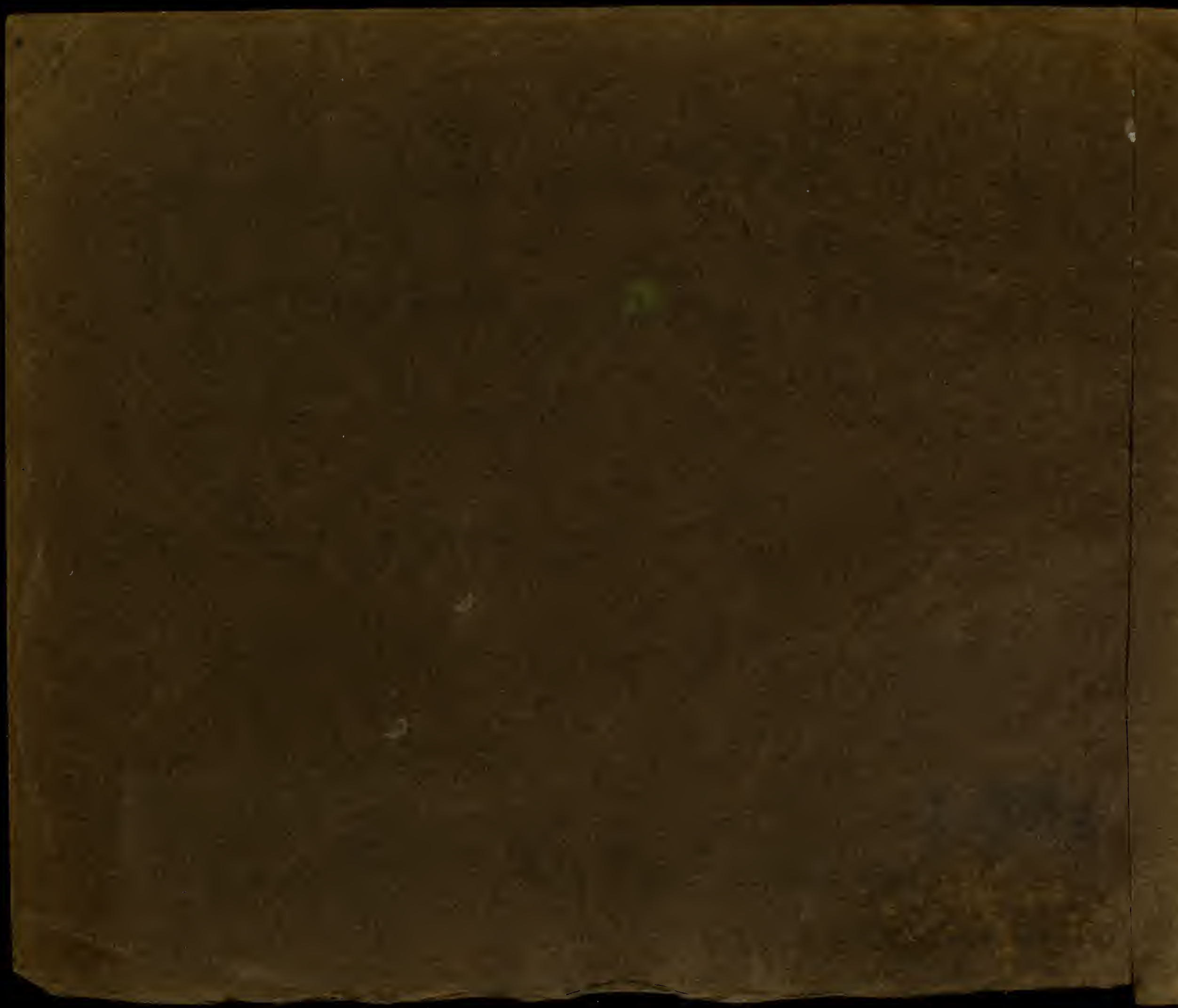
Potter

Diödra maet

Medea

Maesick

Cross

M e d e a.

S. A. & Mager

3457 (UB) +

[ca 1780]

E t D u o d r a m a a f G o t t e r,

s a d t i M u s i k

••

i n d r e t t e t f o r K l a v e r e t

••

G e o r g B e n d a.

K i ø b e n h a v n,

trykt og forlagt af S. Sønnichsen.
Kongl. privil. Bodebøger.

P e r s o n e r n e .

Medea.

Hendes Sønnen.

Hovmesterinden.

Jason.

Creusa.

Følge.

Medea.

Grave c
Maeſtoſo.

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in G major (one sharp) and common time (C). The lower staff is in D minor (two flats) and common time (C). The music is marked 'Grave c' and 'Maeſtoſo.'. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte). There are also some slurs and phrasing marks.

Andante con moto.

The second system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in G major (one sharp) and common time (C). The lower staff is in D minor (two flats) and common time (C). The music is marked 'Andante con moto.'. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte). There are also some slurs and phrasing marks. The system concludes with a double bar line and a common time signature 'C'.

Tempo primo.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. Both are in a key signature of one flat (B-flat major or D minor) and common time (C). The music is characterized by rapid sixteenth-note passages and dynamic markings of *f* (forte) and *p* (piano).

Allegro.

The second system begins with a change to 3/4 time. The upper staff continues with a more rhythmic melody, while the lower staff provides a steady accompaniment. Dynamic markings of *p* and *f* are used throughout.

(Medea lader sig tilskyne paa hendes Bogn af Skyer, med Drager forespendt; stiger ned og gir den et Bink, at den skal forsvinde.)

The third system continues the musical development with similar rhythmic patterns and dynamic contrasts between the two staves.

The fourth system shows further melodic and harmonic progression, maintaining the established rhythmic and dynamic characteristics.

The fifth system concludes the page with a final melodic and harmonic statement, ending with a clear cadence.

Allegro.

O Du, Væstelskabs Væstelskænde, Du
 Meeneeds Hævner, Du Fader- og Mo-
 derlases Moder, almægtige Juno! her

(hun knæler.)

Hævn! om Hævn
 over Jafons Hoved, antaaber om Hævn over Jafons Hoved

U Fine.

Adagio.

Her knælede jeg Jordum! Jordum knælede jeg her, og antaabe

om Vælsignelse, om Vælsignelse antaabe jeg over ham — antaabe om Vælsignelse over ham.

Messa.

Allegro.

Allegro assai.

Her *dal Segno.* Jeg forvist!
forvist!

Jeg sat til
Side for en
Creusa!

(reiser sig.)

Ha Troeløse!

Er det min
Len?

Har Du forglemt,
at Dit Liv er min
Gave?

At jeg ovof-
rede alting
for Dig?

At jeg hader
ligesaa stærkt,
som jeg elsker?

Hvem jeg
er?

Hvad jeg
formager?

At jeg farer frem
paa Storme?

At jeg ryster Jor-
dens Grundvoide?

At spørge en anden
den Troeskab, som
han svær mig!

For de samme Al-
tere, som rygede
af vore Offere!

(Jason og Creusa i en Bøan, som træktes af Slaver med Følge. Optoget stæer bag i Skuepladsen.)

Marsch.

Ha! neppe kan jeg
holde mig tilbage?

Hvor skule mig?

Rebeca

C

Medea:

Hvor han stod der i den Vogn, som paa en Trone!

Skønnere end den første Dag i vore Kierligheds Dage.

Majestætisk og tryk som en Gud!

Skal jeg efter?

Skal jeg forvandle denne Glædes Scen til bange Klager, til stum Bedrøvelse?

Skal jeg vove mig i Tempel, og myrde dette skammelige Par ved Foden af de vredende Colonner,

Grave.

Allegro.

eller tør, til de ved deres overdaadige Gilde, driffe paa deres Fjenders Undergang, paa Medeas Undergang,

og da nedbrude denne Colonne, at den styrrende Pallads bliver deres Brudejeng?

eller ved Nattens Stilhed svinge mig ind i deres Kammer, og oversalde dem i Glæden af deres hoeragte Omarmelse,

sa vask den vanhelligede Torus med Blod?

Daarlige, hoormed smigrer Du Dig?

Allegro assai moderato.

Kølet af Jupiters Blod, og bevogtet af de Corinthiske Sktægader, spotter Creusa die asmagtige Naseric.

Ha! Forvoerne! triumfer ikke for tiffig!

Allegro assai.

Guder! Guder! de
ere ogsaa mine Børn!

Men Jafou er deres Fader
— alt, hvad der hører
ham til er strafværdig!

Lad hans Erin-
dring udrydes
af Jorden!

Og det ved Dig,
Uhyfsalige?

O mine Børn!

Arme Forladte, som ere
en hedre Fader, og en
lykkeligere Moder værd!

Foragt vil blive Eders Lod, Misundelse suure
paa hvert Eders Trin, lumsk Dødsfald gnavne
paa Eders Livs Spiire, til den falder.

Har jeg derfor med Smerte fød
Eder til Verden? derfor vaaget,
sørget, og grædt for Eder?

Allegro.

O at Solen aldrig havde
smilet til Eder! O at jeg i
Barnsnød var omkommen.

Og jeg skulde lade Eder til-
bage iblandt mine Fjender?

Nei! Nei! I skal ikke
see Brødre af Creusa.

Det er Kierlighed — Velgier-
ning — den eneste sidste Vel-
gierning af Eders Moder!

Hun gav Eder det,
hun taag det tilbage
igen!

Un poco adagio.

Gaaer bort i Uskyldig-
hed og Fred, gaaer
bort til Vænderne.

Medea.

Hovmest.

O Fryd! Jeg har nu ikke lidt noget. Jeg er aldeles lykkelig.

Val jeg ikke Guderne, som bringe Dig i den, eller har jeg skrevet Medea?

Medea.

Allegro.

Var roelig, 1700e Kvinde! eneste Veninde af en Fortid!

Moderato.

Min Skiebne forandrer sig.

Gudinden, som I vilde paakalder, har hørt Eder; hun sender mig, at redde, at hævne Eder!

Hovmesterinden.

Medea.

Men dette med Raserie og Besindighed kæmpende Støt, denne Vande, fuld af sorte Bekymringer! Hvad har Du i Sindet? For alle Gaders Skyld!

Var roelig, og lad os være alene.

Den Yngste.

Den Ældste.

O mine Børn!

Hvor har Du været saa længe Moder?

Jeg frygtede for, at Du aldrig kom igjen?

Medea.

Den Ældste.

Den Yngste.

Medea.

Maa ske hedre for Eder, at jeg aldrig var kommen igjen!

Men nu bliver Du dog hos os?

O ja, kære Moder, ja!

J bræbe mig!

Nei, kære Søner! nei!

Medea.

I komme ikke til at trøste
min eenlige Alder!

Ikke til at aftrøe
mine sidste Læver!

Den Ældste. Den Yngste. Medea.

Lange fra Eder
vil jeg doe.

Vi vil doe med Dig,
lieke Moder!

Hvorfor doe?
Lidage!

(vil holde af sin Moder.) (støder ham fra sig.)

Allegro.

Den Yngste, (forsæder.) Medea.

Ik Moder! elsker Du
mig ikke mere?

Jeg ikke mere elske
Dig?

Store Guder! hvad
skal jeg gjøre?

Jeg kan ikke!
jeg kan ikke!

Jeg vilde igjennemføre
mit Hierte dobbelte!

Un poco adagio.

(Et Følge bag Skuepladsen.)

Tag imod mig,
sikke Strandbred.

O Land, hvor jeg har
tabt min Dielighed,
tag imod mig!

Hjild! hild være Jason og Creusa!
Hjild! hild være de Mægtere!

Allegro assai.

Medea, (sæter op.)

Forbandet være Jason
og Creusa! Forbandet
de Mægtere!

Afsted — Skal de finde dig her
og lænke dig til deres Bogn,
blandt de andre Slaver?

Skal de i dit Vaasyn
slæbe dine Børn til
Døden?

Skal deres hoeragtige
spodske Latter blive Sang-
gen ved min Grav?

Endnu lever
du Medea?

Hevn dig og
døe saa!

Forgieves staaer du imod,
stakkels Moder!

Medea.

Foralem, for-
alem, at de
vare dine!

Der dem ud af dit
Sperte, som han
rev dig ud af sit!

Andante moderato.

Hvad betænker
du dig?

Svarhen?

(vil gaae, men bliver staaende ved Indgangen.)

Der som de nu igjen ile dig i Møde
med barnagtige Smil, igjen sluge
deres Arm om dine Knæ, igjen
stammende smigre for dig! Hvad da?

Allegretto. p

O vos det ikke!

Dagens Lys er
for kløvr, Solen
for yndig

Slige Sieminger
krave Nærhed.

Det er fuldbragt — *Sempre pi. nissimo.*
fuldbragt.

(Medea kommer frem ved Indgangen, aandeløs, forvirret, bleg og Haarene udslagen.)

Slumrer sødt,
I Lier!

I ere vel!

Medbrude er
Ederes Fængsel!

Hvem der nu
ogsaa var fri
som I!

Medea.

Andante.

Hvorfor zitterer hvoe Nerve i mig, hvorfor
forlader mig al min Kraft? O du — dersom jeg endnu tør udstrække disse blodige Hæn-
der imod dig — forbarne dig over de rene, uskyldige Siale, o Juno!

Un poco adagio.

p (Segner ned paa Trinet.)

Jeg var et Diablik deres
Moder — var du det
nu for evig!

Allegro moderato.

Ha! flager endnu Eders
Vinger, rasler endnu Eders
Lanker omkring mig?

Hav Tak, at I rejstede min Arm, at I
tilluskede mit Hve for deres angjilige Skrig!
Hav Tak, o helligste blandt Gudinderne!

Juldend, hvad
I begyndte!

Allegro. *Allegro assai.*

Fuldend Eders
Straffedomme!

Jager ham hid!

Rider ham frem, Forbryderen!

Semp. forte.

At han kan see — kan høre — at Gudene, Gudene endnu leve!

Vidster ham hid!

Vidster ham hid!

Jager ham hid!

Rider ham frem, Forbryderen!

At han

kan see — kan høre — at Gudene, Gudene endnu leve!

Vidster ham hid!

Jason.

Visker ham hid! Hvor er jeg?

(Hun forsvinder.)

Skal Eborint
forgaae? Hvem forfølger
mig? Creusa, hvor
er Du?

Hvem rev Dig
af mine Arme? Hvor skal jeg
finde Dig? Hvad er det for
Slanger, som hvise
runde omkring mig!

Jid! Jid!

Du rører den Com-
men af min Klæde! Du griber den
mit Haar! Hvem staer mig bi?

Allegro.

Ha, dersom den fortorne
Natur omkring dig opflam,
mede dig til Kaserie!

Hvis den bristende Himmel
over dig og den staaende
Jord under dig, satte din
Sjal i Opror!

(hun gaar omkring med raedsonne Jagter, og bliver endelig
staaende stille henrykt som en Troldkvinde.)

Hør mig, min Kammers fortroe,
lige Hecate! hør mig Hecate!

Hør mig den evige Mars Chæus! og J,

Orcus's rædselsfulde Magter! Jeg paakalder Eder! Jeg —

paakalder Eder! Hælvedes Porte aabner Eder for Medens bekiendte Stemme.

Sjæntager den, umaalelige Klippe-Rister, at Tritons Hjul standser, og Prometheus's Grif glemmer

at marre —

Et ind dig for Synet af saa mange Gruesomheder o Phoebus! Fint dig ved hoi Middag! Op, hylende Storm! I Lynstraaler, udsplinter Natens Himmel?

Brel hoi Hønerens Torden! O J, Dødens Medhjelpere, Forførdelse, Naserie og Kortvoiselse! styrter Eder ind iblandt Brudeparen,

Allegro furioso.

som triumpherende drager ud af Temples Vortte! Triumf! Triumf! Jeg er bøndere! til Havn! til Havn!

(Det bliver Nat over hele Skuepladsen, og der lader sig et forfækkeligt Uveir høre.)

(Hun styrter med dragen Dolk ind i Valskabet, og Uveiret vedvarer endnu i nogen Tid.)

Benda George. Medea - Et. Tragedy of Götter - Altes Theater -
Hildesheim - Göttingen. — Trarfolio - 30 S. -

[Bilfajet af udg i mit Egl. af Eitner I, 437, Lin. 20 f. o. d. s.]

Jeg vil tage dem med mig!

Jeg vil se dem ved Haanden!

Jeg vil høre dem paa min Dagg, de skal sprække Guders og Menneskers Nedpud!

Allegro.

Men vil vi ikke blive røbede?

Vil man ikke rive dem ud af mine Arme?

Sempre Allegro.

Ha! Ved Dattens havnende Guders! seend jeg tilstedes det

Ingen Medlidenshed! det er Jafons Dgleunger

(Drengene staae forfærdede, og med bedende Gebærder.)

(sees vild paa dem.)

Hans Blod rinder i deres Aarer, hans byk-
kelske Smil sover paa deres Læder — ha!
denne ligner hans meest! han var den første

(griber den Yngste, strækker Dollen, lader den falde og omfavner Drengen.)

4121

Gaaer ned til
Hænderne. *Andante.*

Fortryder Hjelvedes Dømtre,
hvem der sender Eder,
og hvem Eders Fader er!

Ha! nu seer han de lasede Lige,
det susende Blod, — styrzer
hen paa dem i Dødens skrækelige Seilhed —

(under Musikten.)

Allegro.

omfavner dem — kalder dem forgieves — springer op og raser!

Du vælter han sig i Støvet, og
ar raaber Lynilden, at sønderknuse
ham, Afsurunden at slaae ham!

Du griber han
med Selvmorderens
Haand Dolken!

Largo.

Og Du seer det Medea
— seer det, og døer
af Hentykkelse!

Hvordan bliver
jeg saa pludselig
til Medea!

Jeg hører nogen komme!

Gode Guder! hvad seer jeg?

(Medea skuler sig.)

Hovmesterinden, (med Medeas Sønner).

Kom, mine Elskelige! Dieblilket er gunstig. Der er ingen som lurer paa os. Lader Eder føre hen i den Veldædige Gudindes Lund, som hører de Ufsyldiges Stamlen.

Kommer og bærer for Eders Moder.

En Dreng. Medea, (som styrter frem). Begge Drengene. Hovmest. Allegro moderato.

For vores nye Moder? I Uafnæmmelige! har I et Moder! Moder! Medea!

(Medea udsætter hendes Børn.)

Ridderhed
er sindrig!

Der gives andre
Veie til dit Liv,

Hvad? om din Gafou, naar han troer best
at nyde sit Dytte, da fuld af lumst Gift,
og udstrakt ved Dødens Haand, van-
smagtede langsom ved din Barm?

At døe? at krumpe
sig og ikke mere at
være til?

Er det at den Straf
han har forient?

Al Din Havne
Medea?

Leve! Fal han,
men få selv til Dval — forhadet af Guder og Menneffer, et blegt og zittrende Gespenst, flye fra det ene Land
til det andet.

Audante. *tr*

Wanbe hver opgaende Soel, hanbe hver fremkommende Nat — ville bœ og ikke kunne!

O! — saadan en Hævn,
 I Gumenider — hielp mig
 at tænke den!

Gib han alt havde
 Værn med Grensja!

Allegro.

Han har
 jo Værn?

Forferdelige
 Tænke!

Som Dødens Gæfen sætter
 den igiennem mine Lemmer!

Andantino moderato.

Ulykkelige Dage!

Allegro.

Tempo primo.

Elementerne adlyde min Stemme, og den Waands Hjerte, som jeg elsker, lakker sig til for den!

Allegro.

Tempo primo.

Skjoger bringer jeg tilbage fra Orcus — og et Hjerte kan jeg ikke erholde?

Allegro.

Allegro moderato.

Jeg vinker, og Pallad. ser staae der — og jeg har ikke en Draae, at hoilse mig i!

Hvor skal jeg hen? — tilbage til mit Fedreneland? Forlod jeg det ikke for hans Skyld? Vilde ikke

vore Gudsgeber flye for Lyden af mine Trin? Vilde ikke min Faders Been gittere? vilde ikke mine Dødre haave den Skændsel, som jeg har bragt over dem?

Andantino.

Endog det elendigste Menneske
finder dog en god Siel som
tager Deel i ders Skiabne —
men hvem har jeg?

For mig er en-
hver selskabelig
Glæde udryddet!

Jeg er ene i
Stabningen!

Marsch.

(man hører noget borte en Marsch.)

Allegro.

De lyde, de lyde, den lykkelige
Forbryders Eierjange!

Han kommer —
han kommer!

Han raver frem i vellystige
Dansk, for at forhæne
Gudernes Majestat!

Medea.

Tempo primo.

Forvøelige Voelig! for dum
hellig for Guderne, som
beskytte from Eenighed,
huuslia Lyfsalighed, og u-
brødelig Troeskab!

Saa vover jeg
det, at betræde
Dig igien?

Friestad for und-
sigelige, for mig
for evig forlorne
Glæder!

Min Wands
Huus — som
forstyder mig!

Mine
Værns!

Ne, som
ikke mere
ere mine!

Ulykkelige
Medea!

Andante con moto.

Ulykkelig,
da Du kan
hævne Dig?

Hvor ere de nu, de
stolte Forsætter, som
Du kom hid med?

Kaster dette Syn dem alt
til Jorden — o hvad vil
der blive af, naar Du saer
ham selv, den elskede For-
ræder, at see?

Naar Du i hine
Ulykkelige omfavner
hans Billede? —

Tempo primo.

Hard Din Barm,
sornærmede, forskud-
te, og i Elendighed
forjagede Qvinde!

Moder, uden
Værn!

Moder, uden
Værn!

Er der intet Dre,
som horer efter
Jasons Ektrig?

Forbarmer Eder, for-
barmer Eder! I for-
tørnede Diagter!

Medea. Jason. Medea. *Sempre Allegro.*

Jason! Hvem kalder! Jason!

(Ushynlig paa hendes Bogn.)

Jason. Medea. Jason.

Jeg er forloren —
det er Medea!

Ja, Troløse!
det er mig?

Forvovne! Du ende-
nu i Corinth!

Medea. Jason. Medea. Jason.

Her at være Vidne
til din Lykke.

Ha! for denne Spot
Fal Du hode med
Dit Liv!

Usmægtige!

Forførbelse!

(løber med dragen Sværd imod hende.) (i det at hun og hendes Bogn opløstes.) (falder tilbage.)

Medea.

Hvad forlanger Du endnu af
mig? Ere ikke alle Vaand
imellem os sønderrevne?

Medea. Jason.

Medea. Jason.

Eet var endnu tilbage,
og det sønderrev jeg. Gudet!

Seer Du denne blodige
Doff?

Ulyselige Anelse!

Medea.

Jason.

mine Øren!

Gaae, og begrav dem?

Holdt! holdt! drøb mig
med, før end Du flyr!

(farer fejrende bort.) (Indgangen til Palladsen aabnes.)

Moderato.

At J — hvis kolde Legemer jeg ikke vover
at omfavne — uskyldige Slagoffers —
tilgiv, tilgiv Eders Fader!

(bliver Ligene vaer, vil styrte sig paa dem, men standser tilbage.)

Den Almægtige Giengielders
Arm hæve Eder!

Jeg — følger Eder!

(styrter sig i sit Sværd.)

E n d e.

Handwritten notes: $\frac{4}{4}$

